

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **A.B.**, zastoupené Mgr. Janem Aulickým, advokátem se sídlem Český Krumlov, Za Tiskárnou 327, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, č. j. MPSV-UM/10814/15/4S-MSK,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, č. j. MPSV-UM/10814/15/4S-MSK **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 3.146,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 1.7.2015 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.11.2014, č. j. 31206/2014/CTE tak, že rozhodnutí úřadu práce bylo v části výroku změněno tak, že nově zní: „přiznat příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně od 1.8.2014“. Žalobkyně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí nesprávně posoudilo její schopnost zvládat základní životní potřebu stravování. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobkyně se sama nají lžící, napije, neschopnost rozdělení stravy lžící není zřejmá, přenos jídla k místu konzumaci lze realizovat na servírovacím stolku nebo na invalidním vozíku s táckem. S tímto posouzením žalobkyně nesouhlasí. Aby byla schopna se

stravovat, je třeba zahrnout i posouzení okolnosti bezproblémové přípravy stravy a její bezproblémové konzumaci, přípravy stravy i dodržování režimu stravy. Okolnost bezproblémové přípravy stravy je i ze závěru Posudkové komise MPSV fakticky vyloučena, byť je tvrzeno, že je zohledněna v rámci úkonu základní životní potřeby, tj. péče o domácnost. Dle žalobkyně je třeba konstatovat, že péče o domácnost je jinou životní potřebou, kterou rovněž nezvládá a jejíž obsah je odlišný, než u stravování. Schopnost porcování, servírování stravy a bezproblémového nalití nápoje apod. je u ní významně omezeno či vyloučeno, schopnost bezproblémového stravování je u ní ztížena. S ohledem na zjištěný závěr Posudkové komise MPSV ohledně nezvládání mobility, je vyloučena schopnost stravu přenést k místu konzumace. Napadené rozhodnutí navíc nijak nehodnotí a podrobně nerozebírá, která kritéria dle vyhl. č. 505/2006 Sb. žalobkyně zvládá či nezvládá a v jakém rozsahu, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalobkyně má za to, že funkční dopady dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na její životní potřebu stravování jsou ve zjevné a příčinné souvislosti mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Závěr Posudkové komise MPSV nesprávně vymezuje přijatelný standard v položce stravování, posouzení posudkové komise nereфлекtuje kritéria posuzování schopnosti žalobkyně vymezená v § 1 odst. 1 a 4 v kontextu s odst. 2 a přílohy č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb.

Žalobkyně dále namítala, že prvostupňové rozhodnutí dospělo k závěru, že základní životní potřebu stravování nezvládá. Oproti tomu žalovaný dospěl k opačnému závěru, čímž byla porušena zásada dvouinstančnosti správního řízení. Žalobkyně zdůraznila, že neměla možnost na tuto skutečnost reagovat, čímž byla zkrácena na svých právech, kromě jiného i na právu řádně se vyjádřit před vydáním rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný zrekapituloval průběh řízení před správními orgány, konstatoval závěry posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, obsah posudku Posudkové komise MPSV ze dne 26.3.2015 a k základní životní potřebě d) stravování, citoval z platné právní úpravy s tím, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. Žalovaný dále odkázal na § 2 vyhl. č. 505/2006 Sb., z něhož citoval s tím, že pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu. Žalovaný uvedl, že Posudková komise MPSV komplexně zhodnotila všechny zjištěné skutečnosti a posoudila, zda zjištěné zdravotní postižení, odůvodňuje nezvládání základních životních potřeb a zda nelze stav kompenzovat pomocí běžně dostupných pomůcek. Neschopnost samostatného zvládání určité základní životní potřeby musí být vždy podložena zdravotní poruchou. Žalovaný konstatoval, že v rámci sociálního šetření úřad práce ke stravování uvedl, že jídlo žalobkyni připravuje pečující osoba, která i nakupuje a žalobkyni přichystá na stůl. Jídlo je nakrájené na drobné kousky, žalobkyně jí lžící. Pití připraví pečující osoba. Žalobkyně se pak napije z dětské láhve, kterou ji podá pečující osoba. Dietu nedodržuje. Žalobkyně neobsahuje spotřebiče ani nemanipuluje s jídlem a pitím. Nádobí uklízí pečující osoba. Pokud má žalobkyně hlad nebo žízeň, řekne pečující osobě. Jí několikrát denně. Žalovaný šetřením zjistil, že stravu v průběhu celého

dne chystá žalobkyni pečující osoba, dcera. Žalobkyně se sama nají lžící, kávu nebo čaj pije z hrnku, ostatní tekutiny z púllitrové PET láhve. Otevřenou a ne moc utaženou PET láhev odšroubuje, napije se a byla by snad vodu i přelít. Z 1,5 l PET láhve by se nenapila, neuzvedla by ji. Pitný režim dodržuje. Pomazánkové máslo si není schopna sama otevřít. Konzervu neotevře. Rohlík nerozkrojí. Vsedě by snad byla schopna rohlík nebo chleba namazat. Stravu si nenaservíruje. Je vegetariánka. Žalovaný dále citoval z posudku Posudkové komise MPSV, podle něhož se žalobkyně sama nají, napije, neschopnost rozdělení stravy lžící není zřejmá, jídlo lze k místu konzumace převést na servírovacím stolku nebo na invalidním vozíku s táckem. Není dokumentováno odbornými vyšetřeními patřičné těžké funkční postižení horních končetin typu paréz, deformací, atd. I přes uvedenou subjektivně oslabenou jemnou motoriku lze využít i již nakoupených hotových potravinových polotovarů, např. krájeného pečiva apod. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně tuto základní životní potřebu zvládá. Příprava celkové stravy a její ohřev pak byl zohledněn v rámci úkonů základní životní potřeby j) péče o domácnost. Žalovaný dále zdůraznil, že zmocněnec žalobkyně byl dle § 36 odst. 3 správního řádu vyzooměn o tom, že má před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k podkladům. Písemnost osobně převzal 14.4.2015, ale ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení písemnosti se písemně ani ústně do protokolu nevyjádřil, proto bylo dne 29.4.2015 vydáno rozhodnutí. Žalobkyně nebyla v rámci správního řízení krácena na svých právech, neboť měla možnost se k základní životní potřebě d) stravování vyjádřit při jednání Posudkové komise MPSV, kde jí a pečující osobě byla aplikace posudkových kritérií vysvětlována. Zmocněnec se mohl s obsahem spisové dokumentace seznámit před vydáním rozhodnutí. Své možnosti však nevyužil.

Krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.11.2014, č. j. 31206/2014/CTE bylo na základě žádosti žalobkyně podané dne 20.8.2014 rozhodnuto přiznat jí příspěvek na péči ve výši 800,- Kč měsíčně od srpna 2014. Správní orgán odkázal na posouzení stupně závislosti provedeného posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení MUDr. I.H., v němž bylo stanoveno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně potřebuje pomoc v těchto oblastech základních životních potřeb: mobilita, stravování, tělesná hygiena, péče o domácnost. V posudku o zdravotním stavu žalobkyně provedeného posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 23.10.2014 je uvedeno, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou je těžká axonální demyelinizační senzomotorická polyneuropatie DKK. Posudkový lékař vycházel ze zdravotnické dokumentace ošetřujících lékařů a závěrů sociálního šetření vyhodnoceného v přirozeném prostředí. K životní potřebě stravování je konstatováno, že veškerou stravu i pití má žalobkyně zajištěné, jídlo je nakrájené a naservírované, poté se nají lžící. V záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 26.8.2014 je k životní potřebě stravování uvedeno, že pečující osoba připravuje žalobkyni jídlo, nakupuje, žalobkyni přichystá na stůl. Jídlo je nakrájené. Jídlo je nakrájené na drobné kousky, žalobkyně jí lžící. Pití připraví pečující osoba, žalobkyně se napije z dětské láhve, kterou jí podá pečující osoba. Dietu nemá. Žalobkyně neobsluhuje spotřebiče ani nemanipuluje s jídlem a pitím. Pokud má žalobkyně hlad

nebo žízeň, řekne pečující osobě. Jí několikrát denně. Žalobkyně chodí s jednou francouzskou hůlkou, má k dispozici invalidní vozík, jiné kompenzační pomůcky nevyužívá. Chodí v předklonu, nenarovná se. Po bytě zajde na vzdálenost 10 m. Sedí, ale někdy padá ze sedu, neudrží se bez opěradla, takže se opírá o stůl nebo postel. Pokud vstává a sedá, chytá se nábytku a s potížemi se pak zvedne. Předměty jí padají. Žalobkyně je nepřemísťuje. Jemnou motoriku má oslabenou, v prstech nemá cit.

Proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě podala žalobkyně odvolání, v němž žalobkyně namítala nezvládání dalších základních životních potřeb, a to orientace, oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity.

O odvolání rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27.4.2015, č. j. MPSV-UM/10814/15/4S-MSK a rozhodnutí úřadu práce v části výroku změnil tak, že nově zní: „přiznat příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně ode dne 1.8.2014“. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR a dne 7.1.2015 bylo provedeno nové sociální šetření. V protokolu ze sociálního šetření je k základní životní potřebě stravování uvedeno, že stravu v průběhu celého dne chystá žalobkyni dcera. Žalobkyně se sama nají lžící, kávu nebo čaj pije z hrnku, ostatní tekutiny z půllitru PET láhve. Otevřenou a ne moc utaženou PET láhev odšroubuje, napije se a byla by snad schopna vodu i přelít. Z 1,5 l PET láhve by se nenapila, neuzvedla by ji. Pitný režim dodržuje. Pomazánkové máslo si není schopna sama otevřít. Konzervu neotevře. Rohlík nerozkrojí. Vsedě by snad byla schopna rohlík nebo chleba namazat. Je vegetariánka, stravu si nenaservíruje. Z protokolu o jednání Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.3.2015 vyplývá, že přítomna byla žalobkyně a její dcera. Žalobkyně byla seznámena se složením komise a s výčtem podkladů, které komise měla k dispozici, tj. posudkový spis Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, spis odvolacího orgánu, zdravotní dokumentaci žalobkyně od praktického ošetřujícího lékaře MUDr. P. S., lékařské nálezy zaslané žalobkyni nebo předložené ujednání posudkové komise, tj. od MUDr. B. H. z kardiologie ze dne 6.3.2015, od MUDr. K. Š. z ortopedie ze dne 13.11.2014 a 22.1.2015, dále protokol o sociálním šetření provedeném krajskou pobočkou úřadu práce ze dne 26.8.2014, protokol o sociálním šetření provedeném odvolacím orgánem ze dne 7.1.2015 a ortopedický nález MUDr. K. Š. ze dne 13.11.2014. Zmocněnec žalobkyně přítomen nebyl. Žalobkyni k posudkové komisi přivezla její dcera, která uvedla, že žalobkyni připravuje jídlo, částečně ji také krmí, protože žalobkyně má potíže s ramenem. Posudková komise se usnesla na posudkovém závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat 9 nebo 10 základních životních potřeb, ani 7 nebo 8 takových potřeb, není však schopna zvládat 5 nebo 6 základních životních potřeb a nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost).

V posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.3.2015 je v posudkovém zhodnocení uvedeno, že posudková komise vycházela při vypracování posudku ze shora uvedených podkladů a dále nálezů praktického lékaře MUDr. S. ze dne 26.9.2014, z lékařských zpráv MUDr. Č. o hospitalizaci žalobkyně v době od 17.7.2014 do 22.8.2014, z lékařské zprávy MUDr. G. z oboru ortopedie ze dne 13.8.2014, zprávy MUDr. S. z neurologie, dále ze zpráv MUDr. V. ze dne 4.7.2014 a MUDr. Š. ze dne 3.7.2014 z ortopedie, ze zprávy MUDr. M. z kardiologie ze dne 26.3.2014. V diagnostickém souhrnu je uvedeno, že u žalobkyně se jedná o těžkou axonální demyelinizační senzomotorickou polyneuropatii dolních končetin, lumbalgií s těžkou poruchou statodynamiky lumbosakrální páteře, chronickou ischemickou chorobu srdeční, těžkou dysfunkcí LK, oboustrannou gonartrózu st. III, nekrotizující coxarthrosu vpravo, anémii, osteoporózu a stp. opakovaných luxací hlavice pravého humeru. Dle doložené dokumentace je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu axonální demyelinizační senzomotorická polyneuropatie dolních končetin. V posudkovém zhodnocení je dále uvedeno, že žalobkyně se sama nají, napije, neschopnost rozdělení stravy lžící není zřejmé, přenos jídla k místu konzumace: realizace na servírovacím stolku nebo na invalidním vozíku s táckem. Není patřičně těžké – např. dokumentované odbornými vyšetřeními – funkční postižení horních končetin typu paréz, deformací, atd. – i přes uvedenou subjektivně oslabenou jemnou motoriku. Lze využít i již nakoupených hotových potravin, polotovarů – např. pečiva apod. Příprava celkové stravy a její ohřev byl pak zohledněn v rámci úkonů péče o domácnost. V posudku je dále odůvodněno odlišné hodnocení základní životní potřeby péče o zdraví, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a dále je odůvodněn souhlas se závěry posudku posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení o nezvládání dalších základních potřeb, a to mobility, tělesné hygieny a dále úkonů v rámci péče o domácnost. Posudková komise MPSV se pak usnesla na nezvládání ještě dalších tří základních životních potřeb: oblékání, obouvání, výkonu fyziologické potřeby a péče o zdraví. V závěru je konstatováno, že v případě žalobkyně jde o osobu, která je závislá na péči jiné fyzické osoby ve stupni II, tj. středně těžké závislosti, kdy je potřeba pomoci a dohledu druhé osoby při 6 základních životních potřebách: mobilitě, oblékání – obouvání, při tělesné hygieně, výkonu fyziologické potřeby, při péči o zdraví a péči o domácnost. Tento stav byl ode dne 20.8.2014.

Ze spisu dále vyplývá, že 14.4.2015 bylo zmocněnci žalobkyně Ing. J. B. doručeno vyrozumění o pokračování v řízení a vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, bylo mu sděleno, že dle názoru odvolacího správního orgánu byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání a skončeno dokazování. Novým podkladem je posudek o zdravotním stavu žalobkyně vypracovaný posudkovou komisí ze dne 26.3.2015. Zmocněnci žalobkyně bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že svého zákonného práva může využít podáním písemného vyjádření nebo nahlédnutím do spisu ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne oznámení (doručení) této písemnosti na označené adrese v uvedených úředních hodinách. Podle obsahu spisu zmocněnec žalobkyně práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužil a následně bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká

žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobkyně, že byla zkrácena v právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí žalovaným. Z výše citovaného obsahu spisu žalovaného plyne, že 14.4.2015 bylo zmocněnci žalobkyně doručeno vyrozumění o pokračování v řízení a vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě, zmocněnec žalobkyně byl řádně poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu, ovšem tohoto práva nevyužil. Po tomto poučení správní orgán již spisový materiál o žádné další podklady nedoplňoval. Účel § 36 odst. 3 správního řádu byl naplněn, a proto nelze dospět k závěru, že by došlo k porušení práva žalobkyně daného jí § 36 odst. 3 správního řádu.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb., zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, pro uznání závislosti v příslušné základní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle § 1 odst. 2 vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle § 1 odst. 4 téže vyhlášky, za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetenci fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby, neumožňuje základní životní potřeby v přijatelném standardu.

Podle § 2 odst. 1 téže vyhlášky, při hodnocení osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

Podle § 2a citované vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle přílohy 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, se za schopnost zvládat základní životní potřebu d) stravování, považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

Soud má za to, že žalovaný bez dalšího převzal závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, které soud shledává ve vztahu k základní životní potřebě d) stravování nepřesvědčivé. Posudková komise k otázce stravování uvedla, že „posuzovaná se sama nají, napije, neschopnost rozdělení stravy lžící není zřejmé, přenos jídla k místu konzumace: realizace na servírovacím stolku nebo na invalidním vozíku s táckem. Není patřičně těžké – např. dokumentované odbornými vyšetřeními – funkční postižení horních končetin typu paréz, deformací, atd. – i přes uvedenou subjektivně oslabenou jemnou motoriku (dle vyšetření u jednání svalová síla horních končetin kol stupně 3+). Lze využít i nakoupené hotové potravinové polotovary – např. pečiva apod. Příprava celkové stravy a její ohřev byl pak zohledněn v rámci úkonu péče o domácnost“. Ze sociálního šetření, které bylo provedeno dne 26.8.2014 a bylo rovněž podkladem posudku posudkové komise, plyne, že pečující osoba připravuje jídlo, žalobkyni přichystá na stůl, jídlo je nakrájené na drobné kousky, žalobkyně jí lžící. Pití připraví pečující osoba, žalobkyně se napije z dětské láhve, kterou jí podá pečující osoba, s jídlem a pitím nemanipuluje. Pokud má hlad nebo žízeň, řekne pečující osobě. Ze záznamu o sociálním šetření rovněž vyplývá, že žalobkyně chodí s jednou francouzskou hůlkou, má k dispozici invalidní vozík, chodí v předklonu, nenarovná se, jemná motorika je oslabena, v prstech nemá cit. Ze sociálního šetření, které bylo provedeno dne 12.1.2015, a bylo rovněž podkladem posudku posudkové komise, vyplývá, že žalobkyně po bytě chodí v předklonu za pomoci berle do ruky a přidržuje se i nábytku. Z bytu je převážena na mechanickém invalidním vozíku. Stravu v průběhu celého dne jí chystá dcera. Žalobkyně se sama nají lžící, kávu nebo čaj pije z hrnku, ostatní tekutiny z půllitrové PET láhve. Otevřenou a ne moc utaženou PET láhev odšroubuje, napije se a byla by snad schopna vodu i přelít. 1,5 l PET láhev by neuzvedla. Pomazánkové máslo si není schopna sama otevřít. Konzervu neotevře, rohlík nerozkrojí, vsedě by snad byla schopna rohlík nebo chleba namazat, stravu si nenaservíruje. Dle názoru soudu shora uvedený závěr posudkové komise je v rozporu

s výsledky sociálního šetření, z nichž zcela jednoznačně vyplývá, že žalobkyni stravu v průběhu celého dne chystá dcera, žalobkyně si stravu nenaservíruje, nemanipuluje s jídlem a pitím, není schopna si sama otevřít ani pomazánkové máslo, ani konzervu, nerozkrojí rohlík. Po bytě chodí v předklonu za pomoci berle do ruky, přidržuje se i nábytku, s oporou vydrží stát chvilku. Soud má za to, že posudek posudkové komise se se závěry plynoucími ze sociálního šetření a se závěrem posudku okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 23.10.2014, v němž byl vysloven závěr, že žalobkyně nezvládá základní životní potřebu d) stravování, nevypořádává, nezaujímá k nim žádné stanovisko, ani nevysvětluje, proč z nich nelze vycházet, ačkoliv jsou odlišné od závěru posudkové komise MPSV. Nutno zdůraznit, že schopnost stravu naservírovat je aktivitou, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v citované př. č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., přičemž podle § 2a téže vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v př. č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Soud má za to, že orgány Lékařské posudkové služby závěr o zvládání základní životní potřeby – d) stravování dostatečně a přesvědčivě neodůvodnily.

Krajský soud s ohledem na výše uvedené proto zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému zaplatit procesně úspěšné žalobkyni zcela náklady řízení částkou 3.146,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (za použití § 64 s.ř.s.) k rukám jejího zástupce dle § 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (za použití § 64 s.ř.s.). Náklady sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za dva úkony právní služby dle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů – převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby po 1.000,- Kč, dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, 3 téže vyhlášky ke dvěma úkonům právní služby. K odměně a náhradám v celkové výši 2.600,- Kč bylo nutno připočíst i 21 % DPH ve výši 546,- Kč, neboť zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem této daně. Náklady řízení tak činí celkem 3.146,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.12.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**